

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

lxviii

corpus enim exire loqui non p̄t. Et dedit illuz matr̄ sue: q̄a non suo merito. h̄ matris reuixerat adolescentis. ideo nō sibi reliquit. h̄ matr̄ tradit̄. vt que de ipso fuerat tristis. m ipso absolare tur. Et attende q̄ non legit̄ q̄ illa vidua verbo rogauerit dominum pro suscitatione filii. h̄ ipse vidit desiderium cordis eius: quod cunctis preualet omnibus. unde Gre. 22. moraliter posculatio non in oris est vocibus. h̄ in cogitationibus cordis. valentiores nanc̄ sunt voces apud secretissimas aures dei nō faciunt verba nostra h̄ desideria. D Nota q̄ iste defundus significat peccoz. qui priuatus est vite officio. cuius culpa attendamus et piculum. qz em̄ erat i porta ciuitatis. significat peccatum extra ope peccatum. vñ etiā erat adolescentis. qz hoc etas nō duz h̄ peccandi suetudinem. h̄ iā incipit opai que male occupavit et qz prima iuuentutis peccata sunt carnalia. forte intelligit peccatum iste defundus luxurie vitio. Item iacet in loculo. id est in angusto scientie. quem portant ad tumulum. nisi deus adiuuet. q̄ duplex enim est delectatio peccati que trahit ad tumulum suetudinis. verecundia desisionis. que trahit ad peccati defensionem tioris satisfactionis q̄ dicit ad obdurationem. presumpcio vite. q̄ trahit ad peccati defensionez apprehensum dolosum iuuenem. sicut dicit de luxuria Gen. 39. Nulier molesta erat adolescenti. modo bis h̄ euangeliū legitur in anno. in vere et autuno. quia luxuria mouet et novitas veris atq; copia frugū. Sz m̄ accia cuius sponsus est mortuus plagit p̄ eo: ac si esset ei unicus. cuius lacrimis effusus dimouet. et tangit defundi oscias. immitens timorem extremi iudicii. tunc subsistunt maledicentes. et verbo Christi resurgit: et reddit m̄i ecce. vt nō discurrat ac loquitur petens indulgentiam in desessione. et restrigit moribus et disciplina. Procuratur detur per uulis astutia. adolescenti scia et intellectus ē.

Tertia pars

E

Ertio cu dicit. accepit aut̄ tu. tangit glorificatio divinitatis munera. et tria facit: permittit em̄ timor populi: Accipit aut̄ ois timor. vel p̄ reuentia maiestatis eius. aut̄ timore tate virtutis. q̄ est risusca mortuū Jere. 10. Quis n̄ timetibit te o rex gentium. Et nota effectus timoris dei. p̄ qdē respectu mali culpe qz facit illud odie puer. 8. tior dñm odit malum. fecit illud fugere pū. 15. In timore dñm declinat ois a malo. malum exū tollit Eccl. tior dñm expellit peccatum. Respectu vo boni ḡre triplicem h̄ effectum. primus qz iustificat Eccl. i. q̄ sine timore est iustificari nō potest. secundus virtutes inspirat. dicitur tamen libet qdē dicit p̄. Initium sapientiae tior dñm. de his vobis q̄ sunt in assecuru Eccl. 3. tior dñm initium dilectionis eius: tertius omnibus

Sermo

virtutibus dicit. Ps. 33. timor domini ipse est thesauro. Respedu
vero boni glorie e sed in his: quod eo beatificamur Ecl. 4. tior domin
sicut parvulus benedictionis. Secundo ponitur lau
dis magnificencia: Et magnificabant deum dicentes. magnifi
cum predicabant verbo. qui magnificus erat ope: quod propheta
magnus surrexit in nobis. in hoc videt intelligere apostoli enim il
lud Deu. 18. quod predixit moyses de christo. prophetaz suscitabit ti
bi dominus de fratribus tuis. prophetaz magnus fuit altitudine templi
tationis. Mat. 11: nemo nouit proximum filium. magnus diffusio
ne agnitionis. Deb. 4. omnia nuda et apta sunt oculis eius. nec est
ulla creatura inuisibilis in aspectu eius. sive puer sive puerita. si
ue futura. Item magnus veritate doctrine. Mat. 22. magis sciens
quod vere es. et via dei in veritate doceas. Jo. 7. nunquam sic locutus est
homo. Item magnus virtute. ps. magnus es tu. et faciens mis
erabilia. Item magnus sanctitate. Jo. 10. quis ex vobis arguet me
de patre. Tertio ponit predicatio redemptoris humani genitrix: Et
quod deus visitauit plebem suam. visitauit quidem carnem assumendo.
quod verbum caro factum est et habitauit in nobis. Luc. 2. Bene
dictus dominus deus israel. ac.

Dñica xvi p^o penthe sermonis lxviii.

Vnde intraret Ihesus in domum cuiusdam principis
phariseorum. Luc. 19. Observant venatores ipsos
et locum aptam capiendis alicibi quoniam scimus et ubi ma
xime duemant. Saluator igitur noster quem venit homines
ad se trahere. possidit retia doctrine et escam mira
culoꝝ pabat diebus festiuis. quoniam vacabant homines et in templo vol
ent in diuinis ubi maior dueniebat multitudo. unde in hodierno euangelio
gelo legitur. quod sabbatum exponit in diuino sanauit ydroponiū. et do
ctrinam propositum salutarem. unde in tres partes diuidit euangelium. In
prima tanguntur refectio saluatoris. eius probans humanitatis insfir
mitatem. In secunda sanatio languoreis. ostendens diuinitatis potest
ibi. Ipse vero. In tercya exhortatio honoris pretenderes ad humi
litatem. ibi. dicebat autem et ad inuitatos. ac. Circa prim^o
fact. ostenditur enim pietatis officium. quo pheneus christus re
fecit. Cum intraret ihesus in domum: cui. non habuit christus propriam domum in hoc
modo. unde cuiusdam dicente. Seque te quoniam ieris. Redit vulpes foue
as habens. et volucres celi nidos. filius autem homis non habens ubi caput suum
reclinet. Mat. 8. immo tenera et infancia fuit in plesio rechnata
cirillus maliciam phariseorum cognosceret. inuitatus tamē ad
conuiuum ingressus est ut verbo prodisset presentibus etenim